

Sygn. akt II C 403/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Orłonek

Protokolant : Katarzyna Jackowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 czerwca 2016 r. w S.

sprawy z powództwa **(...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W.**

przeciwko **K. M. (1)**

o zapłat

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę **945,85 zł** (dziewięćset czterdzieści pięć złotych osiemdziesiąt pięć groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP z tymże od 1 stycznia 2016 r. nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie, od kwoty 614,90 zł (sześćset czternaście złotych i dziewięćdziesiąt groszy) od dnia 1 marca 2014 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę **128 zł** (sto dwadzieścia osiem złotych) tytułem kosztów postępowania

IV. przyznaje kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego – J. O. kwotę **180 zł** (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem wynagrodzenia;

V. nakazuje pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę **39 zł** (trzydzieści dziewięć złotych) tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych;

VI. pozostałymi nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II C 403/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W. wniosła pozew przeciwko K. M. (2) domagając się zapłaty kwoty 1 460,04 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 898,70 zł od dnia 1 marca 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Kurator pozwanego wniosła o oddalenie powództwa. Podniosła zarzuty niewykazania roszczenia co do zasady i wysokości oraz zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 września 2009 r. zawarta została między stronami umowa kredytu na zakup towarów na kwotę 1 419 zł. Kredyt nie był oprocentowany a spłata nastąpić miała w 30 równych ratach w okresie od 29 września 2009 r. do 29 marca 2012 r. Miesięczna kwota rata wynosić miała 47,30 zł i powiększona była o opłatę z tytułu prowadzenia rachunku przez bank. Za okres opóźnienia w spłacie rat Bank miał prawo naliczać odsetki karne równe czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Dowód:

- umowa kredytu – k. 21-22
- terminarz spłat – k. 26
- tabela opłat i prowizji – k. 27

Pozwany dokonał wpłat na poczet kredytu:

- 29 października 2009 r. – 47,30 zł
- 29 października 2009 r. – 47,30 zł
- 29 listopada 2009 r. – 47,30 zł
- 29 grudnia 2009 r. – 47,30 zł
- 18 lutego 2010 r. – 47,30 zł
- 18 marca 2010 r. – 47,30 zł
- 19 kwietnia 2010 r. – 47,30 zł
- 23 czerwca 2010 r. – 47,30 zł
- 13 czerwca 2011 r. – 47,30 zł
- 14 lipca 2011 r. – 47,30 zł
- 26 października 2011 r. – 94,60 zł

Niesporne a nadto dowód:

- kartoteka kredytu – k. 25

Powódka pismem z dnia 15 lipca 2013 r. wezwała pozwanego do zapłaty zadłużenia w kwocie 1 376,77 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty – k. 24

W związku z nieterminową spłatą pozwany obciążony został opłatą za wysłanie korespondencji – 4 x 15 zł, za wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego – 15 zł.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg banku – k. 23
- kantorka – k. 25

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwała na uwzględnienie jedynie w części.

Częściowo uzasadniony okazał się zarzut przedawnienia.

Roszczenie banku o zwrot kredytu ma związek z prowadzeniem działalności gospodarczej przez bank. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata (art. 118 k.c.). Termin przedawnienia zaczyna biec od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.). Wymagalność to stan, w którym wierzyciel może żądać spełnienia świadczenia od dłużnika. Skoro poszczególne raty kredytu mają ściśle określoną datę spłaty, to każda z rat przedawnia się po trzech latach począwszy od dnia, w którym powinna zostać spłacona zgodnie z zawartą umową. Przedawnienie każdej raty biegnie co do zasady osobno od momentu jej terminu płatności. Jeśli kredyt nie jest spłacany, to bank może go wypowiedzieć. Wówczas całość niespłaconego kredytu staje się natychmiast wymagalna. Wraz z upływem terminu wypowiedzenia raty, które nie były jeszcze wymagalne, stają się natychmiast wymagalne. W odniesieniu do tych rat trzyletni termin przedawnienia należy liczyć od dnia, w którym upłynął termin wypowiedzenia kredytu. Bank ma prawo wypowiedzieć umowę kredytu w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej. Takie prawo banku wynika z art. 75 ust. 1 Prawa bankowego (Dz. U. z 2002 r. nr 72, poz. 665 ze zm.). Niepłacenie rat w terminie jest oczywiście niedotrzymaniem warunków udzielenia kredytu. Termin wypowiedzenia umowy kredytu wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni, chyba że w umowie przewidziano dłuższy termin.

W niniejszej sprawie powódka nie powoływała się na skuteczne wypowiedzenie umowy kredytu, w związku z tym wymagalność kredytu należało liczyć osobno co do każdej z rat. Skoro pozew w niniejszej sprawie wniesiony został w dniu 28 marca 2014 r. jako przedawnione uznać należało raty wymagalne przed 28 marca 2011 r. Skoro kredyt spłacany był od października 2009 r. a termin wymagalności każdej z rat przypadał na 29-go każdego miesiąca przeto przedawnieniu uległa należność za 17 miesięcy. Pozwany dokonał płatności 11 rat i w braku wykazania na poczet której raty świadczył należało przyjąć ich zachowanie na poczet najdalej wymagalnych rat zgodnie z § 3 pkt 5 umowy. W ten sposób jako przedawnioną należało uznać należność za 6 rat czyli 283,80 zł i taka kwota odliczona została od kwoty kapitału czyli od kwoty 898,70 zł. Wraz z przedawnioną należnością przedawniały się także odsetki. Do nieprzedawnionej kwoty należności głównej Sąd doliczył odsetki liczone od 29 marca 2011 roku do dnia wystawienia wyciągu.

Sąd nie uwzględnił kosztów i prowizji w kwocie 75 zł. Wobec zgłoszenia przez kuratora pozwanego zarzutu niewykazania, obowiązkiem powódki było wykazanie zasadności obciążenia pozwanego tymi kosztami. Powódka nie wykazała aby kierowała do pozwanego wezwania do zapłaty. Nie zostały przedłożone takie wezwania oraz dowody ich wysłania pozwanemu poza jednym pochodzącym jednakże z innej daty niż ta, która wynika z zestawienia dokonywanych obciążeń rachunku powoda. Również obciążenie kwotą 15 zł za wystawienie wyciągu w dniu 21 lutego 2013 r. nie pokrywa się z datą załączonego do pozwu wyciągu z 15 lipca 2013 r.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało uwzględnieniu. Powódka wykazała załączając umowę kredytu fakt zawarcia umowy kredytu. Ciężar wykazania, iż doszło do jego spłaty w rozmiarze większym niż wynikający z twierdzeń pozwu spoczywał na stronie pozwanej.

W pozostałym zakresie z przyczyn o których mowa powyżej, powództwo podlegało oddaleniu.

Dlatego też, działając na podstawie art. 69 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe Sąd orzekł jak w punkcie I i II sentencji. O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.p.c.

W punkcie III Sąd orzekł o kosztach postępowania. Na poniesione przez powódkę koszty złożyła się opłata od pozwu – 30 zł, zaliczka na poczet wynagrodzenia kuratora – 120 zł a także opłaty skarbowe oraz notarialne koszty

pełnomocnictwa – 46,52 zł. Uwzględniając, iż powódka wygrała spór w ok. 65% należało zasądzić na jej rzecz kwotę 128 zł.

W punkcie IV Sąd przyznał kuratorowi wynagrodzenie w kwocie 180 zł biorąc od uwagę minimalną wysokość wynagrodzenia przewidzianą za reprezentowanie pozwanego przez profesjonalnego pełnomocnika tj. 180 zł.

W związku z tym, iż wniesione zaliczka nie pokrywała całego wynagrodzenia kuratora Sąd zobowiązał powódkę do pokrycia brakującej części stosownie do wyniku postępowania, w pozostałym zaś zakresie, nieziszczoną częścią zaliczki obciążył Skarb Państwa.